

Wie stelt, bewijst! De hoofdregels van het bewijsrecht

05-4-2019

In het strafrecht is het duidelijk: DNA-sporen, getuigenverklaringen of camerabeelden kunnen bewijs vormen dat iemand wel degelijk een strafbaar feit heeft begaan. Maar hoe zit dat in het civiel recht als u een conflict heeft met een debiteur of leverancier? Wie stelt, bewijst. Dat is het uitgangspunt voor de rechter. Zorg er daarom dus voor dat u zoveel mogelijk vastlegt wanneer het gaat om afspraken over geleverde producten of diensten en de communicatie hierover. Hoe duidelijker uw dossier is voor de rechter, hoe beter die een uitspraak kan doen.

Nu zijn er uiteraard wel verschillen tussen strafrecht en civiel recht wanneer het gaat om bewijslast. Maar als het twee partijen niet lukt om tot een minnelijke regeling te komen, zal er een juridische procedure moeten worden gevoerd. Beide partijen krijgen dan te maken met bewijsrecht. Dat komt vooral neer op het verschil tussen gelijk hebben en gelijk krijgen.

Hoofdregel: Wie stelt bewijst

In het bewijsrecht geldt een belangrijke hoofdregel: Wie stelt bewijst. Een partij die een andere partij ervan beschuldigt bepaalde goederen of diensten niet te hebben geleverd, zal zijn bewering moeten onderbouwen met bewijzen. In de praktijk is dat wel eens lastig. Een voorbeeld: u heeft een zakenrelatie een bedrag van 5000 euro geleend. De overeenkomst is mondeling gesloten en u heeft het geld contant gegeven. Als uw zakenrelatie het geleende geld niet terug betaalt, wilt u het terugvorderen. Hoe groot is dan de kans dat u een juridische procedure wint?

Leg zoveel mogelijk afspraken vast

Als u stelt dat u met uw zakenrelatie een overeenkomst heeft gesloten voor een lening en uw zakenrelatie betwist dit voor de rechter door te zeggen dat hij nooit geld van u heeft geleend, dan ligt de bewijslast bij u. Als er geen schriftelijke overeenkomst is en er waren geen getuigen bij, dan is de kans groot dat de rechter uw vordering afwist, zelfs als de tegenpartij zelf ook geen bewijs heeft. Zorg er dus voor dat u zoveel mogelijk schriftelijk vastlegt.

Bewijs kan worden geleverd door middel van schriftelijke stukken, zoals contracten en brieven, maar ook digitale stukken, e-mailverkeer en audio-opnames gelden als bewijslast. In dit voorbeeld had de schuldeiser dus succes gehad als hij de overeenkomst van lening schriftelijk had vastgelegd.

Voorkomen is beter dan genezen

Door afspraken vast te leggen, creëert u zekerheid over de te leveren diensten of goederen. Wilt u advies of ondersteuning bij een juridisch conflict met een debiteur? Neem contact met ons op om de mogelijkheden te bespreken.